VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2016. gada 30. septembrī [1]

Konkurence — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 102. panta pārkāpums — Splitas ostas pārvaldes veiktā tarifu maksimālo līmeņu noteikšana attiecībā uz ostas pakalpojumiem, kas skar iekšējo satiksmi — Sūdzības noraidīšana — Lietas izskatīšana dalībvalsts konkurences iestādē — Savienības interešu neesamība

Lieta T-70/15

Trajektna luka Split d.d. , Splita (Horvātija), ko pārstāv *M. Bauer*, *H.-J. Freund* un *S. Hankiewicz*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *C. Giolito*, *C. Urraca Caviedes* un *I. Zaloguin*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un kurā tiek lūgts atcelt Komisijas 2014. gada 28. novembra Lēmumu C(2014) 9236 *final*, ar ko ir noraidīta prasītājas iesniegtā sūdzība par LESD 102. panta pārkāpumiem, kurus esot izdarījusi Splitas ostas pārvalde, vai LESD 102. un 106. panta pārkāpumiem, kurus esot izdarījusi Horvātijas Republika vai Splitas ostas pārvalde (lieta AT.40199 – Splitas ostas pārvalde).

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

apspriežu laikā šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. van der Vaude [*M. van der Woude*], tiesneši I. Uljoa Rubio [*I. Ulloa Rubio*] (referents) un A. Markulli [*A. Marcoulli*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

pasludina šo spriedumu.

1 — Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums [2]

Tiesvedības priekšvēsture [..]

Tiesvedība un lietas dalībnieku apsvērumi [..]

Juridiskais pamatojums

Par Vispārējās tiesas kompetenci [..]

Par lietas būtību [..]

Par pirmo pamatu – varbūtību, ka būs iespējams pierādīt pārkāpuma esamību [..]

26 Otrām kārtām, kaut arī prasītāja apgalvo, ka Komisijai, lai noraidītu Savienības interešu pastāvēšanu, esot aizliegts apgalvot, ka VKI jau ir izskatījusi lietu, vienlaikus arī atzīstot, ka Regulas Nr. 1/2003 13. panta 2. punkts šajā lietā nav piemērojams, ir jāatgādina, ka šī tiesību norma, tāpat kā visas minētās regulas normas, attiecas uz situācijām, kad tiek īstenoti LESD 101. un 102. pants (spriedums, 2015. gada 21. janvāris, *easyJet Airline*/Komisija, T-355/13, EU:T:2015:36, 43. punkts).

27 Līdz ar to Komisija var noraidīt sūdzību, pamatojoties uz Regulas Nr. 1/2003 13. panta 2. punktu, tikai tad, ja tā ir tikusi izvērtēta saskaņā ar Savienības konkurences tiesību normām (spriedums, 2015. gada 21. janvāris, *easyJet Airline*/Komisija, T-355/13, EU:T:2015:36, 44. punkts).

28 Tomēr šajā lietā, tā kā lietas dalībnieki ir vienisprātis par faktu, ka VKI ir balstījusies tikai uz Horvātijas valsts tiesībām, ir jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 14. un 15. punktā Komisija ir vienīgi apstiprinājusi argumentu, kuru prasītāja ir izvirzījusi 2014. gada 19. augusta vēstulē un saskaņā ar kuru Regulas Nr. 1/2003 13. panta 2. punkta noteikumi nevar tikt piemēroti, ciktāl VKI savā lēmumā ir izteikusies tikai par valsts tiesībām.

29 Tādējādi Komisija apstrīdētā lēmuma 15. un 18. punktā ir pamatoti uzskatījusi, ka Regulas 1/2003 13. panta 2. punkts šajā lietā nav piemērojams. [..]

33 Trešām kārtām, runājot par prasītājas argumentu, ka VKI neesot piemērojusi Savienības tiesības un neesot veikusi efektīvu situācijas vērtējumu, pirmkārt, kā tika norādīts šā sprieduma 30. punktā, prasītāja neapstrīd, ka valsts tiesību normas, ar kurām tā pati ir pamatojusi savu sūdzību, ir līdzvērtīgas LESD 101. un 102. pantam. Līdz ar to ir jāuzskata, ka VKI secinājumi būtu bijuši identiski, ja tā būtu veikusi savu vērtējumu, ņemot vērā šos pantus.

34 Otrkārt, saimnieciskās darbības subjekti, kas esot cietuši no pārkāpuma, nevar Komisiju uzskatīt par pārsūdzības institūciju, kas var atcelt valsts iestādes lēmumus, ar kuriem tā nav apmierinājusi viņu sūdzību. Proti, dalībvalstu konkurences iestāžu lēmumu pārbaudi var veikt vienīgi valsts tiesas, kas pilda būtisku funkciju Savienības konkurences normu piemērošanā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 21. janvāris, *easyJet Airline*/Komisija, T-355/13, EU:T:2015:36, 20. punkts).

[..]

2 — Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

Par otro pamatu – apgalvojumu, ka valsts tiesas un iestādes šķietami ir vislabākajā situācijā, lai izvērtētu izvirzītos jautājumus [..]

52 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka, tā kā Komisijai vēl nav nekādas pieredzes attiecībā uz Horvātijas valsts tiesu spēju izskatīt šādu lietu, jo Horvātijas Republika ir relatīvi jauna Savienības dalībvalsts, tai bija pienākums to izvērtēt padziļināti, vēl jo vairāk tāpēc, ka neviena valsts tiesa vēl nav piemērojusi Savienības konkurences tiesības.

53 Ir jāuzsver, ka Horvātijas Republika varēja pievienoties Savienībai tikai pēc tam, kad tā izpildīja politiskos un ekonomiskos kritērijus un pienākumus, kas attiecas uz kandidātvalstīm un kas tikuši noteikti Eiropadomes sanāksmē Kopenhāgenā (Dānija), 1993. gada 21. un 22. jūnijā. Šajos kritērijos ir prasīts, lai kandidātvalsts tostarp spētu uzņemties no pievienošanas izrietošos pienākumus, it īpaši, lai tā būtu spējīga efektīvi īstenot noteikumus, normas un politikas, kas veido Savienības tiesību aktu kopumu.

54 Līdz ar to Horvātijas tiesu spēja piemērot Savienības tiesības principā nevar tikt apšaubīta.

55 Turklāt šajā lietā ir jākonstatē, ka prasītāja nav sniegusi nevienu konkrētu pierādījumu, kas varētu liecināt, ka Horvātijas tiesas nav spējīgas izvērtēt attiecīgo situāciju. [..]

Par trešo pamatu – ietekmi uz iekšējā tirgus darbību [..]

Par faktu, ka Komisijā ir tikušas iesniegtas citas sūdzības saistībā ar šo pašu lietu [..]

Par tiesāšanās izdevumiem [..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Trajektna luka Split d.d.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Van der Woude Ulloa Rubio Marcoulli

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 30. septembrī.

[Paraksti]